

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

Laptulajdonos a Muraszombati Gazdaszövetség

ELŐFIZETÉSI ÁP:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.

Előfizetési és hirdetési pénzek és reklamációk:

BALKÁNYI ERNŐ címére Muraszombat küldendők.

Felolós szerkesztő: Dr. CZIFRÁK JÁNOS.

Főmunkatárs: STERN HUGÓ.

Kiadó:

A Vendéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petiszor egyszeri hirdetésnél 30 fill. többszori hirdetésnél soronként 12 fillér.

Nyitlter sora 50 fillér.

Pünkösöd.

A természet pompás virágdiszével ékesíti pünkösöd ünnepét. Az élet, a remény fehéreltet érezzük ezen az ünnepen, valami nagyszerű áhitatosságot, amely azt a vágyat ébreszti a lelkekben, bárha egymáshoz közelebb férnének, egymáshoz simulanának ég és föld.

Jövel hozzánk. Szentlélek, mint a sebes szél zugása, hogy vészben és viharban lássa a nép Isten fenséges megnyilatkozását. Örömet árasztó, keresztényi a hit, hogy jött az Údvözítő a menyből ahová visszazállt — szent és kedves jövevényévé válván ezzel az emberiségnek.

Sokat ábrándoztak már arról, mi szép volna, ha a földet is mennyországá várszólhatnók. Így keletkezett a világboldogítás oly sok és oly sokféle gondolata és képelete. Gazdasági és társadalmi tekintetben mi mindent helyeztek kilátásba, ígértek bizonyos rajongók és agitátorok! Újból meg újból szöttek a kultúra, a humanitás és ezekhez hasonló sek más eszme nagyratörő céljával.

Nos a jelenlegi világháboru alaposan kioktatott bennünket arról, mily katasztrófális összeomlás állhat be, s ha a földet vár általános emberiség még korántsem léphetett világszerte jogaiba.

Ennek igazolására elég a példák tömkelegéből csak egyet kiragadni: hétszáz török fogolyt vasuti kocsiába zárva nyomorultul chenesvénki hagytak.

Vágyódunk, kívánczunk tisztább régiókba. Mintha ezen a nagy ünnepen vár-nok az égtől, hogy a földet tisztábbá, nemesebbé tegye. Vigaszt vár az emberiség, — igazi vigaszt, mely áldást, békét hozna a viharok zaklatta szíveknek.

Értsék már meg ellenségeink, hogy csak a mocsoktanul tisztá emberszeretet kívántatja velünk a békét. Kitarunk, ha kell, sokkal tovább, mint ők, s győzünk tovább, — tovább addig, míg térdre nem roskadnak. Sőt győzelmeink a legmerészebb képeletet is felülmúlják. Harcosaink az olaszországi síkság felé törnek és ez hatását már az iszoni és a karintiai fronton is érezteti. Hátsúli összköttéseinek fenyegetését még akkor sem türheti egy hadsereg, ha keményebb, edzettebb emberanyagból áll, mint az olasz. S az az érzés hogy a Vicenza — Padua — Velencez vonal védelme kizárólag a hadiflottára legyen bízva, az olaszokat nem nagyon lelkesítheti. Nemes időjárásu Cadorna grófnak most már be kell bizonyítania, hogy tud egyebet is, mint más emberek fejével falnak menni.

Ma még nem törtük át az olasz

frontot, még csak betörtünk Olaszországba. De az áttörés betöréssel kezdődik. A czél egy: az ellenséget megverni.

Az önhietség, a képzeldés és a hiúság ormáról le kell szállniok ellenségeinknek. Három közülök már a mélységbe zuhant, a negyedik, aki oly előszeretettel játszott a nagyhatalmat, ítözva látja, hogyan lökik le képzelt magasságáról. A habort csináló Grey mindinkább magára marad. Saját hazája is gyüllöi, mióta Angliának saját testén kellett éreznie, minő iszonyu csapást jelent részére, ha a „világ tengereinek ura“ a „gyenge, ürgeiből ki nem buvó“ német hajóhaddal felveszi a harcort S mióta az oroszok megunták, hogy angol járslalagon vezetessék magukat, egyre kérdésebbé válik, kibírja-e Nagybritánia a háborut addig, míg a „legutolsó“ franczi a harcfejes. A „legutolsó“ franczia már nem soká áll rendelkezésre.

Bármily nehezezik is fog esni az angol gögnek, mégis közledek az az idő, amikor meg kell barátkoznia a gondolattal, hogy a központi hatalmak és szövetségeseik győztek. Amint azt minden haditérkép mutatja s nemsokára, reméljük, még jobban is fogja mutatni.

Ha a valóságot Londonban végre felismerik, úgy némi joggal beszélhetünk már a közeli békéről. A legutóbbi hetek-

TÁRCA.

Hösi halál.

Hidba, az ember igazában csak a saját érzéseinek hü átérzője és magyarázója. Hosszabb-rövidebb időre, gyakran csak pillanatokra, mások nagy öröme, vagy fájdalma is visszhangot kelthet bennünk, de ez jóformán csak addig tart, amíg az illető el nem tűnik előlünk. Ha pedig hosszabb ideig vagyunk kénytelenek együtt lenni egy a miénkől egészen különböző lelkiállapotban élővel vagy vergődővel, unalmasnak találjuk. Örömeink hangoztatását dicsekedésnek nevezzük, s ha fájdalomt nem tudja titkolni, nyűgösödőnek, sőt tapintatlannak tartjuk, ki embertársai iránt nem figyelme, azoknak csak terhére van.

Mindze pedig azért történik így, mert a mások érzése csak érthet bennünket, de a miénkkel olyannyira, hogy a több ember több érzése egyetlen érzené egészüljön, soha össze nem forrhat. Egy nemzet vesztése sokkal nagyobb lehet, mint az egyéné, de az egyének a maga külön vesztése fölött érezt fájdalmával a nemzet közös fájdalma össze nem hasonlítható. Gyakran volt már egy-egy nemzetnek népek vagy osztálynak nagy gyászja. Olyan is, mikor egy-egy nagy fia elvesztése fölötti gyászával nemcsak azzal kívánt

eldicselkedni, hogy ime nagy fiait megtudja becsülni, hanem amikor nem érezt mást, mint őszinte, mely fájdalmat és bánatot. Hanem azért az ország minden lakóháza nem változott át mégsem a siralom tanyájává, az embereket nem rohanta meg a fájdalom azzal az elementáris erővel, amelynek az ember szinte öntudatát veszíti és feje fölött összeomlani érzi a Mindenséget. Még a közös szerencsétlenség is úgy érezzük, ha egyéneként, közvetlenül talál bennünket.

Soha az emberiségnek olyan borzalmas alkalma nem volt a közös gyászra, mint ma. Alig van már család, amelyben egy vagy több halott, vagy nyomorékot ne siratnának. És mégis... Érezte-e már igazán a háboru szörnyű katasztrófáját az, akinek családijából még senki sem hiányzik? Naponta olvassuk a hösi halál haltak neveit. Egy pillanatra talán meg is döbbenünk. A szomorúság megériint lelkünket, aztán suhan tovább. Talán az elfeküttl családí szoba is élénk tűnik, amelyet most sirás, jágatás és kétségbeesés tölt be. De hamar megszabadulunk a fájdalmas képektől és a kellemetlen éreésektől. Sőt bizonyos örömteli megnyugvás fog el bennünket, hogy mégis, a hős, aki immáron csak halott, nem közelebbi hozzátartozóknak. Mert a hazáért, nagy eszmékért elvérezni szép és dicsőséges sors, de ezen a ponton kívész belőlünk az önzésnek még legsekélyebb szikrája is és az ilyenfajta dicsőséget mind-mind

szívesen átengedjük másoknak. Nem vagyunk nagyravagyók, nem törtétünk; a sirba menjenek elől mások. Szívesebben tiszteljük emléküket, sem-hogy türni legyünk kénytelenek mások tiszteletét.

De hiszen az ugysis természetes. A háboru halottak nélkül nem lehetéses. Valakinek csak el kell esni! Csak azt nem tudjuk elhinni sehogys sem, hogy a mi fiunk is eleshet. Már miért is halhatna meg? Hiszen a háboruban nem eshet el mindenki! Élőknek is kell maradni! Ha nem így volna, ki folytatná tovább a háborut?! És ha így van, ki maradhatna meg más, mint a mi fiunk? Szép fiu, jó fiu, derek, hasznos polgára a hazának. Mióta távol van tőlünk, csak egyre szépujl és tökéletesedik. Nem, nem, az nem halhat meg. Hogy más is így gondolkozná, az hihetetlennek látszik. Hiszen a mi fiunk nem az ő fiuk.

Es igazunk van — sokáig. Jönnek a kedves rózsaszínü levelek. A fiu jól van. Nincs semmi baja. A veszedelmeket kutyába se veszi. Az ellenség mindig szalad, nem lehet utólrni. Nem is az a legnagyobb baj, hogy ágyu, puska van hanem hogy dohány nincs. De néha az is van. Ez aztán nagy ünne. Csakugyan, a mi fiunknak nem is történhet baja. Ott csak azok eshetnek el, akiknek ez van a sors könyvében megírva. A mi fiunk számára ilyesmi nem lehetett ott megírva. Ó rá még nagy földatok várnak. Rá még szüksége van az országnak és mindenekfölött szükségünk van

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak szives megújítását,

ben elhangzott beszédek nem vittek hozzá egy lépéssel, se közelebb, annál inkább vittek feléje a német hajóraj óriási győzelme és az olaszok veresége.

Ha pünkösdi napján még nem is osztott el minden felleg, mégis jogos önbizalommal, hátaltel szívvél vigasztalhatjuk magunkat a tudattal, hogy felkelőben a nap, melynek aranyos sugarai világot vetnek végső győzelmünkre és glóriát fonnak a világ legnagyobb háborúja árán kiküzdött áldáshozó békének.

A Vöröskereszt egylet Péter-Pál napi gyűjtése.

A Magyar Vöröskereszt, Egylet, a legnagyobb kiegészítő szervezete a hadseregnek, beszámolóval és kérés szóval fordul a közönséghez. Beszámolóval, mert érzi, hogy számot kell adnia majdnem 2 éves háborús működéséről azoknak, akik oly bőségesen támogatták, de egyuttal kérés szóval is, mert a hosszú háború határtalan feladatok elé állítottak és hacsak működését korlátozni nem akarja, kénytelen a közönség újabb áldozatkészségéhez fordulni.

A Magyar Vöröskereszt Egylet mintegy 2000 kórházban 100.000 beteget ápol egyszerre és eddig több mint 1.000.000 katonát részesített ápolásban. Fenntartja a tudósító irodát, mely a harctéren levő katonák hollétérol ad értesítést, a hadifoglyokat gyámoltató és tudósító hivatalt, közvetíti a harctéren levő katonák részére az adományokat, anyagilag támogatja a sebesült és beteg katonákat, valamint a harcban elesett hátramaradt családtagjait.

Sebesült katonákat szállít a hadszíntérrel, mely célra 9 kórházi vonat áll rendelkezésre. Továbbá szállítja a sebesült és beteg katonákat a vasuti és hajóállomásokról a kórházakba. A hadszínelhelyre küldött a vonatokon kívül 165 sebesültszállító kocsi, 23 társzerket, 300 hordágyat és hordszéket. Egy 200 ágyas tábori kórházat, tábori kápolnával, tábori raktárakat és főkraktárakat állított fel.

Hivatásos és önkéntes ápolóöket engedett át szolgálatra a kórházaknak. Azonfelül kórház

állított fel Szófiában és Konstantinápolyban is.

A jövő programjai még nagyobbak, hiszen a háború csapásai nem szünetek meg, sőt ellenkezőleg a hosszú háború fokozta annak a társadalomra gyakorolt hatását. Hogy a Vöröskereszt Egylet hivatásának a jövőben is megfelelően kéri a közönség áldozatkészségét, Péter és Pál napja, június 29-e a Magyar Vöröskereszté. Gyűjteni fognak ezen a napon az ország minden részében, az Alföldön, a hegyek bércein, a dombok vidékein, gyűjteni fognak e napon a templomokban, a hivatalokban, a város tereken és utcákon, gyűjteni fognak mindenütt ahol a magyar szent baba érzése él, és ahol ezért áldozni adó becsületes emberek vannak, és reméljük, hogy nem fog kitérni a gyűjtés elől senki, mert lehetetlen, hogy egy ember is legyen, aki megtagadja filléreit a sebesült katonák, a háború borzalmai által sújtott érdeklődőktől. Már pedig a Péter-Pál napi gyűjtés minden egyes fillérére a sebesülteknek, a nyomorgóknak jut, mint egy ember fog Magyarországot egész népe ezen a napon áldozni és azt amit az ad tulajdonképpen nem a Vöröskeresztnek adja, a Vöröskereszt Egylet csak az ut, amelyen az adományok a legszentebb célhoz jutnak.

A Vöröskereszt Egylet ez uton is kéri a jó lelki, emberbarát és a nagy idők nagy kötelességei elől kitérni nem akaró embereket, tegyük innépp a Péter-Pál napot, hogy késő unokák is megemlékezve e napról, azt olyannak lássák, ami dicsőséget és becsületet szerez a mai kornak.

H I R E K.

— Széll Kálmán emlékezete. Egy esztendő óta alig volt országos intézmény, amely alkalmain ne áldozott volna Széll Kálmán emlékének. Államférfiai bölcsesége, emberi nagysága széles ez országban örökéleti emléket állított számára, amely köré most halála után is kegyelettel járulnak. A vasmegei közlethez a legerősebb szálak fűzték, közelebből Szentgotthárdhoz, amelynek jóságos atya volt. Junius 8-ikán ünnepelték emléket Szentgotthárdon. A kaszinó kegyetes ünnepséget rendezett Széll Kálmán emlékére, akinek soha el nem hala-

ványuló érdemeit dr. Vargha Gábor udvari tanácsos hatalmas beszéd keretében méltatta.

— Halálozás. Mély részvétellel adunk hirt Arvai Ernőné sz. Mésinger Hermin urnőnek csütörtökön Bécsben 54-éves korában történt elhalálózásáról. Az áldott lelkü uriaszony váratlan halála mélyen sújtotta férjét, Arvai Ernő kaposvári cukorgyári tisztviselőt, valamint gyermekeit Hauser Richárdné sz. Arvai Szeszény, Brenner Mórné sz. Arvai Adát, Császay Gyuláné sz. Arvai Valériát, Arvai Lászlót, Arvai Jánost és Arvai Ernát, kik közül Arvai János tüzérőhadnagy jelenleg is a harctéren teljesít szolgálatot. Az elhunytban Arvai Henrik muraszombati nagykereskedő neje nővérét gyászolja. Temetése szombaton volt nagy részvét mellett.

— Mindent a hazáért. Lapunk egy előző számban adtuk hirt arról, hogy Deutsch János korongi lakos gazdasági cselédnek 8 fia teljesít katonai szolgálatot. Örömmel értesülünk most arról, hogy ez a felemelő tény nem egyedül járásunkban, sőt többen vannak olyanok, akik hatnál több gyermeküket adták oda a hazának. A boldog szülők mély megnyugvással és büszkeséggel mondhatják el, hogy megtettek a hazáért mindent, ami egy polgárnak legszentebb kötelessége. Ezek a rendszerint szegény sorsban lévő emberek többet adtak a hazának mint a tehetősek, a vagyonosak, mert ők minden vagyonnál többet, minden szentebbet, saját vértüket, gyermekeiket ajánlották fel áldozatul a hazáért. Járásunkból öv. Szakovics Mátýásné tiborjai lakosnak 7 fia került már harctére és ezek közül kettő már hősi halált halt. Hahn Hermann és neje sz. Schvarc Nettó bodóhegyi lakosoknak szintén 7 gyermekük teljesít a háború kiütése óta katonai szolgálatot, akik közül többen megsebesültek, sebeikből ismét kigyógyulva ismét a harctéren vannak. öv. Kohn Miksáné sz. Kohn Regina muraszombati lakosnőnek szintén 7 gyermeke teljesíti a harctéren a háború kiütése óta legszentebb polgári köteles

nekünk. A szívünknek, a szeretetünknek, a gondoskodásunknak.

Azután egyszer elmaradnak a rózsaszínű lapok. Talán rendszeren a posta. Igazán csunya, hogy még ilyen időkben sincs rend. De elmúlik egy hónap, el kettő, három és több is, anélkül, hogy levél érkezne. Hirtelen feltűnik a rettenetes valóság. A vad bizonytalanság valósága. Már nem a posta lehet az ok, hanem valami más. De mi az a más? Talán megsebesült szegény és nem tud írni? Talán éppen a jobbkezén sebesült? Másval meg nem irathat, mert abban a kórházban, ahol őt ápolják, több magyar ninc.

Irnok mindenféle. Érdeklődünk. Kérjük bajtársait, írják meg az igazat; de reméljük, hogy nem írják azt, ha nem jó. Több oldalról is azt írják, nincs semmi baj. A fiu könnyen megsebesült, azóta már bizonyosan otthon van. Diadalmasan lélegzünk föl, lme, mégis igazunk van. Nem eshet el a mi fiunk.

De azért tovább keressük a fiunkat. Minden katonát megszólítunk, milyen világ van ott a harctéren? Előfordulhat-e ez, vagy az? Akadtak olyan ostobák, kik azt mondták, biz ott előfordul, hogy valaki lezuhan a szikláról a mélységbe és ott soha senki rá nem akad. Vagy valami moocsárba süllyed és ott vész. Némelyek meg honapokon át fekszenek az árokba, temetetlenül és senki sem tudja, kicsodák. Az ilyen embereket, kik így beszélnek,

meggyölöljük és bánjuk, hogy szóbaálltunk velük.

Hanem azért mégis nagyon különös, hogy már hét hónap is eltelt és se levél, sem megbízható hír. Ennek már nagy okának kell lenni? Szorongásunk, felelmünk növekszik. Már nem hiszünk olyan nagyon az igazunkban. Lehetségesnek tartjuk még azt a lehetetlen esetet, hogy talán még a mi fiunk is eleshet. Jósziú emberek azonban azzal vigasztalnak, hogy bizonyosan fogságba esett. Tudnak rá esetet számtalant. Ezek a legjobbak emberek. És újra megnyugszunk. Miután pedig tovább sem ír, most már egészen bizonyosak vagyunk benne, hogy e fiunk fogságba esett. Nem kívántuk, hogy gyáva legyen, bizonyosan nem is volt az, nem adta meg magát önként, így, a körülményekhez képest még örülni. Legalább életben van. . . . Meg viszont látjuk. . . .

Azután ránszakad az ég. . . . Megérkezik a hivatalos irás. Elesett. . . . Még akkor, mikor elmaradtak a levelek. Meghalt! . . . Elveszett! . . . Most tudjuk már, mi ez a háború! Szétállott a szívünk, rongyokra tépődött a lelünk. Most már van okunk sírni. Győzhet már az ország, mi elvesztettük a háborút, elvesztettünk mindent.

Ugyan mit gondolhatott, mikor a véres sárban halálra sebezve fetrengett tehetetlenül. Hogy miért nem megyünk segítségére? Mik lehetnek az utolsó szavai? Mit érezett, mit remélt?

Mit gondolhatott?

Fájdalmas vergődésben elnyomott az északa. És álomban megjelent ő, a fiam. Már nem is katonának öltözve, hanem abban a ruhában, amelyben mosolyogva távozott hazuról a háborúba, a halálba. Két kezét zsebébe mlyesztette, szétvetett lábakkal állott, mint az ébér, bátor, magukban bizó emberek szoktak és nevette mnta:

— Eltaláltak a gézenguzok! Hanem addig én is elküdtem belőlük néhány tucatot!

És megint nevette.

Ki tudja, hátha ez volt az utolsó gondolata?!

Megkérdeztem tőle:

— Nem sajnáltad őket, fiam?

Ujra nevette:

— Sajnáltam. Nem is őket bántottam én, hanem magamat védtém.

Azután eltűnt. Ez volt utolsó találkozásunk. . . .

Most megint azzal vigasztalnak mások, hogy a hivatalos irásnak se higgyünk. Az is sokszor tévedet már. Valóban magunk is tudunk rá példát eleget. Így most megint csak várjuk vagy a levelet, vagy a fiunkat.

Mert mégis csak hihetetlen dolog az, hogy a mi fiunk is eleshetne! Ilyen rettenetesség talán még sem történhetett meg?!

ségét. A boldog szülők büszke önértettel hivatkozhatnak arra a nagy áldozatra, melyet a hazaszeretet szent oltárán hoztak, és mint érdemesülök helyen lépések is történtek, hogy ez a nagyszerű és felemelő tény jóságos Felséges Urunk tudomására jsson, aki felséges és kegyes áldást osztó jóságával szeretettel és megértéssel gondolkodik azokra, akik ilyen nagy áldozatot hoztak a hazának és a magyarság szent ügyének.

— **Egy levél viszontagságai.** Bertalan Vince ny. tanár, lapunk illusztris munkatársa, ki a muraszombati járás közügyei iránt messze idegenben is meleg érdeklődéssel viseltetik, a tervezett villanyvilágítás ügyében május 16-án Rákospalotafutatóról levelet írt a villanyos végrehajtó bizottság elnökéhez. Pósfay Pongrácz ny. főszolgabíróhoz, mely levél június 1-én érkezett meg Muraszombatra. A levél hosszas bolyongásának magyarázatát a felbontatlanul érkezett levelbortéjéjé levő következő írás magyarázza meg: »Ezen levél tévedésből ide került Az Est újságba a postán és itten a harctéren, mikor az újságot felbontottuk, akkor láttuk és visszaküldjük rendeltetési helyére. Maradok tisztelettel korporál István Vukovics szanitéc uteroficier.« Ugylátszik tehát, a pesti postán a levél véletlenül a harctérre indult Az Est példányai közé keveredett és így jutott el a harctérre, ahol a derék káplár ráírva saját pontos címét, a levelet rendeltetési helyére juttatta.

— **Kitüntetett őrmester.** A király a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta a vitézségi érem szalagján Maitz Ferenc 18. népfelkelő gyalogezredbeli őrmesternek.

— **Hős 18-as honvédek kitüntetése.** A hivatalos lap tegnapi száma közli hogy az Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elismeréséül: Filó István őrzetetőnek, Győrek Mihály honvédnek, Gombóc József honvédnek, Cervék Imre szakaszvezetőnek, Hári József tizedesnek, Metzgar József őrzetetőnek a 18. honvéd gyalogezredben a bronz vitézségi éremmel tüntette ki Rituper István szakaszvezetőt a 20. népf. gyalogezredben.

— **Kinevezés.** A kereskedelemügyi miniszter Domján Mariskát, a muraszombati pósthivatal derék tisztviselőnjét Borsára postamesterőnévé kinevezte.

— **Előléptetés.** Kleinrath József a Muraszombati Takarékpénztár tisztviselője a harctéren hadapróddá lépett elő.

— **Poézis a harctéren.** Lapunk derék fronton küzdő olvasói közül Péterka János a déli, Krepisz Ágoston pedig az északi frontról kopogtattak be hozzánk hangulatos verseikkel. Az első két verset Péterka Jani küldte, a másikat Krepisz Ágoston.

A tiroli bérceken:

Kopár tavaszi tájon úgy sirnak a fák,
Megtermett már a levél s a havasi gyopár,
Gépfegyverünk kattogása, messze-messze kel
Lelkesítő vadász nótát visszi már a szél
Meghalok érzem már...
Isten veletek!

Csak az édes jó anyámnak, oh! ne szóljatok
Ne epesszék égő könyvek, fájó sóhajok.
Mondjátok meg visszajövök, visszatérek én
Visszatérek egyik május zenőg reggelén.
Felvirágom puskám szuronyát
Kis falumon majd, úgy vonulok át...

A tiroli hegyeken.

Havas esőt csapkod a szél
A nagy éjszakába.
Tábor szelen magyar vadász
Virraszt egymagába.
Poszton áll egy korhadt fánál,
Ugy didereg, fázik,
Pedig halvány, sápadt arcán
A láz égő tüzrózsákat játszik.

Havas esőt csapkod a szél
A nagy éjszakába.
Poszton áll magyar vadász
Rádól a vén fára.
S míg a halvány sápadt arcát
Havas eső mossa,
Azt álmodja, mosolyogva,
Odahaza fürdik a Lendvába...

Mosolyog az öreg hold.

Az öreg hold letekint rugósás arccal
Betölti, a harcteret sugárral.
Tekintete csupa mosoly, büszkeség,
Még soh' sem látta őtet így az ég.

Hová mosolyog szende sugárral
Kire tekint így — kövér arcával?
Őrül tán, hogy vég' a harcnek
S ünnepli a diadalt?
Vagy mulat, mint haragnak földbe
A szerte fekvő holtak
S haljia a csatadalt?

Rarancze, Dobszok,
A hold rátok mosolyog!
Vitézeink itt álltak falat
Mellükkel védve árkaikat!
Elhulltak már sokan
S megritkult a rajvonat,
De egy tapodtat sem innen
Ha jó is a muszka özőnival!

És vitézeink: öreg — ifjú
Egytől-egyké bator fiu!
Helyt állnak s acél esővel
Áztatják a muszkát
Éles tüzeléssel!

Hull a muszka —
A holtak tornyosulnak,
Még sem foglalták el árkaikat!
S ha elhangzott a rajta,
Hej, de futott a muszka!

Mosolyog az öreg hold.
Vége már a harcnek
A felhők közt kuslot
Bizony, mikor rajtáztak!
Csak olykor dugta ki fejét,
Hogy világítsa be az éjt,
De látva valami borzalmat
Mint pusztit gránát, srappell-vas,
Megrémült arcát a felhők közé dugta
S nagy száját egy kissé összébb huzta.

— **A polgári iskola felépítése.** A község képviselőtestülete közgyűlést tartott, amelyen elhatározták a polgári iskola felépítésének befejezését. Miután a vállalkozó bevonult, Hochholzer Ödön építész véleménye alapján a megbízást Majer Jánosnak adják ki, aki az építkezést be fogja fejezni úgy, hogy a következő iskola év kezdetén a polgári iskola növendékei már az új iskolába fognak bevonulni.

— **Községbíró választás.** Lainsceek József muraszombati községbíró lemondásával megüresedett községbíró állásra, mint értesülünk, hivatalos jelölték: Pósfay Pongrácz ny. főszolgabíró Ratkol Tivadar téglyagyáros és Czipott Miklós iparos lesznek.

— **Deák-otthon fiuinternátus Szombathelyen.** Ezen állami felügyelet alatt álló intézetben a vidéki tanulók kellemes otthont találnak teljes ellátással, állandó fogynelni s tanulmányi felügyelettel. Tossék tájékoztatást kérni, azaz személyesen érdeklődni (Szombathely, Kőszegi-utca 46).

— **Szabadságolások meghosszabbítása.** A honvédelmi miniszter táviratilag elrendelte, hogy a honvéd kerületi parancsnokságok és katonai parancsnokságok szintén jogosultak szeptember 1-ig meghosszabbítani az általuk adott szabadságot, ha a szabadságoltak igazolják, hogy önnál megőrződik, vagy vezető mezőgazdasági alkalmazottak. Az illetőknek kérésénynt kell benyújtaniok a szabadságot adó parancsnokságokhoz.

— **Jobb lesz az ideit termés.** Hír szerint a vetések állása országos mérték szerint kedvező, bár a fagy és a rozsdá okozott némely károkat. Késégtelen, hogy a bevett területek összege alig marad vissza a tavalyi mögött és a hadifoglyok arányos felhasználása is hozzájárult a termés gondos elkészítéséhez, Amennyiben az időjárás továbbra is kedvező marad, az ideit természetmeny mindenesetre jóval kiadósabb lesz mint a tavalyi.

— **Csodaliba.** Ha valamikor hajdanában egy riska tehénért kilencven koronát kértek a nagykanizsai piacon, a tehenet ugyancsak megnézték, megéri-e a pénzt. Most Varga József récei gazdálkodó egy hétkilós libáért kérte azt az árat, anélkül, hogy az összeg kimondásába belezavardott volna. A rendőrség elkobozta a drága libát, árusítóját megbüntette százhalvan korona pénzbírságra és amikor ezt a dolgot elvégezte, a libát eladta huszonegy koronáért.

— **A muraszombati villamosmű ügye.** Megírtuk, hogy a muraszombati villamosmű érdekeltése elvben elfogadván a villamosmű létesítését és a vállalkozó által beterjesztett terveket, azok szakértői véleményének meghallgatására mult hétfőre értekezletet hívott össze. Az értekezletet azonban Murza József vállalkozó távolmaradása miatt elhalasztották.

— **A trafik drágulása.** A pénzügyi kormány — mint jeleztük — június elsején valóította meg azt a tervét, hogy a dohány és a dohánygyártmányok árát fölemeli. Az emelés átlag husz-huszonöt százalékos mind a dohányynál, mind a szivarnál és cigarettánál. A népszerűbb szivarok közül a Regalítás darabja 24 fillér lesz, a Trabukkóé 22 fillér lesz, a Britanikáé 20 fillér, a Millársrésé 18 fillér, az Operésé 16 fillér, a Kubáé 12 fillér (tehát az ugynevezett ötös szivar méltatlan lesz erre az elnevezésre), a Portorikó 9 fillér, a Cigarillosz 7 fillér. A cigaretták közül a Nilus ára 9 fillér lesz, a Memfisze 7 fillér, a Mirjamé 6 fillér, a Sporté 3.5 fillér, a Dunáé 3 fillér, a Drámáé 2.5 fillér. Megemlítjük még, hogy néhány szivar és cigarettafaj megszűnik, ha mostani készletet kiárusítják. A megszüntetésre ítélt szivarok: a Palmasz, a Palmítás, a Rosita, a cigaretták pedig: a Sztambul és a Sztultan.

— **Nem kóborolhatnak többé a cigányok.** A cigánykérdést végre megoldják, Kormányrendelet értelmében az összes cigányokat összeírják, jegyzékbe veszik lovaikat, járműveiket, minden ingó vagyonyukat s a jegyzék alapján fogják tőlük elreklvirálni azokat a tárgyakat, melyek beszolgáltatására őket a kormányrendelet kötelezi. Így első sorban a lovakat és kocskákat, melyeket a hadsereg fog felhasználni, azután fémedényeiket, melyeket a Fémközpontnak adnak át. A sorozásokon alkalmatlanok bizonyult cigányokat s az asszonyokat a hadiszoállításokról szóló törvény alapján különböző munkákra fogják beosztani, A gyermekeket az állami gyermekmenhelyeken helyezik el. A férfiakat és nőket kivétel nélkül megvizsgálják a

rendőrorvosok és akit betegnek találnak, azt kórházba utalják. A munkára szorított cigányokra külön felügyel a hatóság, hogy meg ne szökhesse s így megszűnik a kóbor cigányok nomád élete. A muraszombati járásban 12 kóbor cigánycsaládot szedtek össze. A cigányokat előbb beoltották, s mivel hadköteles korban levő nem volt közöttük, valamennyinek állandó lakhelyül Kísszombat községet jelölték ki hol 3 kiskoru kivételével, akik hét éven alóliai és tegnap óta az állami gyermekmenhely szombathelyi palotájának lakói, ahová el is szállították őket.

— **Életunt gazda.** Pintarics Mátyás mártonhelyi vagyonos 54 éves gazda a múlt hétfőn hajnalban ismeretlen okból felakasztotta magát. Mire tették felfedezték, már halott volt. Az orvosrendőri vizsgálat megejtésére Döbrentey Antal tb. főszolgabíró és dr. Brandieu Sylvius helyettes járási főorvos Mártonhelyre utaztak.

A szerkesztésért felelős: **Dr. Vályi Sándor.**

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papír-szalvétát

akármily mennyiségben cimpnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő Muraszombat.

ADAKOZZUNK

a „VÖRÖS KERESZT“-nek!

Előfizetőknek ingyenes
hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ASCHER B. és FIA fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén üveg- és porcellánkereskedése. Férfi és női cipő raktár. Vesz mindenféle gabonát.

ANTAUER JÓZSEF bábsütő és, mézeskalácsos

BENKŐ JÓZSEF Szállódája az „Elefánt“-hoz.

BITTERMANN TIVADAR borbély és fodrász.

BOROS BENŐ kávéháza.

CZIPOTT MIKLÓS férfi- és női cipész.

DICK SÁNDOR sajtgyáros.

FÜRST A. és FIA fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén üveg és porcellánkereskedése.

FLISZÁR JÓZSEF épület- és butorasztalos. Motorerőre berendezett műhely.

KR. HIRSCHL divatruház. Legolcsóbb bevásárlási forrás. Fő utca.

HEIMER IGNÁCZ deszka-, faszén-, mész-, cement- és vegyeskereskedése Lendva-utca.

HALBARTH HENRIK vendéglős.

KEMÉNY MÓR „Korona“ kávéháza.

Ipar és kereskedelem.

Előfizetőknek ingyenes
hirdetés-rovata.

VIDÉKIEK:

BRANDSTEIN ISTVÁN kéményseprő-mester Szombathely.

GROSZ SAMU vendéglős Urdomb.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Lendvanemesd.

HAHN HERMAN vegyeskereskedő Bodóhegy.

HIRSCHL LIPÓT vegyeskereskedő Kőhidán.

KÜZMICS MÁTYÁS vendéglős Battyánd.

KOUSZ ANTAL vendéglős Bpest VII. Síp-u. 5.

KÜHAR ISTVÁN vendéglős Mezővár.

KÜHAR JÁNOS vendéglős Battyánd.

KÜHAR ISTVÁN vendéglős Markusházán.

OBÁL SÁNDOR vendéglős Bodóhegy.

SAVEL JANOS vendéglős Kísszombat.

STIVAN FERENCZ vendéglős Kőhida.

SIFTAR MIHÁLY vendéglős Sűrűház.

SOMMER JOZSEF vendéglős Felsőlendva.

TITÁN ISTVÁN vendéglős Radkersburg.

VEZÉR JÓZSEF vendéglős Mártonhely.

HASZNÁLJUNK
HADIPOSTABÉLYEGET!

„ATLAS“
ASBESTCEMENTPALA
versenyen kívül legkitűnőbb
minőségű tetőfedő anyag.
Azonnali szállításra
minden mennyiségben kapható.

Védjegy

Védjegy

„ATLAS“

Asbestcementpalagyár

Sürgöncim:
Palatlas Budapest.

Részv.-Társ.

Telefon:
179-60.

Központi iroda: Budapest, V., Dorottya-u. 6. a. Gyár Budafok.

VASVÁRMEGYE LEIRÁSA

népszerű füzetecske iskolai és magán célra, a vármegye több iskola III. osztályába bevezetett tantárgya. Ára 20 fillér. Kapható BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papirkereskedésében, Muraszombatban.

VIGYÁZZON

egészségére!

Megbízható és jóminőségű nikotinmentes
cigaretta-hüvelyeket

csak BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papirkereskedésében Muraszombatban szerezhet be.

Használjunk hadi postabélyeget!

PLACSEK VENCEL órás és aranyműves Muraszombat.

KARDOS JÓZSEF vaskereskedő, szecsakavágó gépek árusítása

KALCHBRENNER és NÁDAI bormagykereskedése, Gróf Szápáry-utca.

KOLOSSA JÁNOS férfi- és női cipész.

KOHN LIPÓT fűszerkereskedő, deszka, mész, cement és eternit pala árusítás.

NEMECZ JÁNOS vaskereskedő, nagy raktár varrógép-, kerékpár és mindennemű gazdasági gépekben.

POLLÁK JÓZSEF pékmester. Templom-utca.

PÉTERKA FERENCZ vendéglős.

PÁLFI ISTVÁN kovácsmester Lendva-utca.

RATKOL TIVADAR gőztéglagyára.

RITUPER ALAJOS épület- és műlakatos, kerékpár-, mérleg és fegyverjavító műhely. Kerékpár raktár.

SIFTAR LAJOS gőzmalom tulajdonos.

TURK JOZSEF vendéglős Templom-utca.

URSZULESZKU PÉTER uri és női fodrász.